

Mødet den 29. April 1926.

Fraværende: J. Chr. Møller.

1. (J. Nr. 114—1926). **Regnskab for Viggo og Julie Voigts Legat 1924—25.**

Toges til Efterretning.

2. (J. Nr. 23¹—1926). **Regnskab for Aarhus Museums Bygninger 1925—26.**

Toges til Efterretning.

3. (J. Nr. 67—1926). **Beskrivelse af Vurderingen af Eksercerpladserne.**

Fra Vurderingsmændene forelaa Meddelelse om, at der var fastsat følgende Takster:

For Pladsen ved Skejby Led: 135 Kr. pr. ha.

For Artilleriets Øvelsesplads: 188 Kr. pr. ha.

Godkendtes.

4. (J. Nr. 71—1926). Indstilling fra Budgetudvalget om **Fastsættelse af skattefri Fradrag i Henhold til § 3 i Lov af 31. Marts 1926 om kommunal Grundskyld og Ejendomsskyld.**

Fra Skatteinspektøren forelaa følgende Skrivelser:

»Efter at Rigsdagen under 31. f. M. har vedtaget en Lov om kommunal Grundskyld og Ejendomsskyld, vil denne Lovs Regler — ogsaa for Skatteaaret 1926—27 — være at bringe til Anvendelse ved den kommunale Beskatning af faste Ejendomme.

De ældre Love om kommunal Beskatning af faste Ejendomme er samtidig ophævede, og

den af Byraadet ændrede og af Indenrigsministeriet under 28. Januar d. A. stadfæstede Vedtægt for Beskatning af faste Ejendomme i Aarhus Købstad vil saaledes ikke komme til Anvendelse og vil ingen Betydning faa udover, at Vedtægten vil være bestemmende for, hvad der ialt kan udskrives i kommunale Ejendomsskatter i Købstaden.

Det første, der efter den nye Lovs Ikrafttræden vil være at iagttage for Byraadet, er Fastsættelse af de skattefri Fradrag for Ejendoms skyldens Vedkommende, og disse kan i Henhold til Lovens § 3 sættes mindst til 3000 Kr. og højst 8000 Kr. for hver Ejendom, hvilket Fradrag kan forhøjes med 1000 Kr. for hver Beboelseslejlighed med Køkken, som en Ejendom indeholder udover een Lejlighed.

Disse Fradrag kan for Aaret 1926—27 fastsættes af Byraadet uden højere Myndigheders Samtykke, hvorimod der for Fremtiden skal indhentes ministeriel Sanktion paa det førstnævnte Fradrag, medens Fradraget paa 1000 Kr. pr. Lejlighed for 1926—27 er betinget af, at den paagældende Ejendomsbesidder stiller Krav til Byraadet om Fradraget, og for Fremtiden til Vurderingsmyndighederne.

Byraadet vil dog for 1926—27 kunne bestemme, at dette sidstnævnte Fradrag ikke bringes til Anvendelse.

Foruden Grundskyld og Ejendomsskyld indeholder den nye Lov Bestemmelser om Grundstigningsskyld, men denne kommer ikke til Anvendelse for 1926—27, og det vil derfor være tidligt nok i Løbet af 1926 at tage Bestemmelse vedrørende denne Afgift.

Endvidere indeholder Lovens § 23 Bestemmelse om, at de offentlige Ejendomme, der

fritages for kommunal Grundskyld og Ejendoms-
skyld (§§ 14—18), kan paalignes en særlig Dæk-
ningsafgift som Bidrag til Kommunens Ud-
gifter til Gaders og Vejes Vedligeholdelse, Ren-
holdelse, Belysning m. v., og denne Afgift kan
opkræves fra 1. April 1926.

Endelig indeholder Loven Bestemmelse om,
at Skattelempelser, som maatte være indrømmet
nye Beboelsesejendomme i Henhold til Bestem-
melserne i de forskellige Boliglove, ogsaa om-
fatter kommunal Grundskyld og Ejendomsskyld,
dog kun indtil Udløbet af det Tidsrum, for
hvilket Lempelserne er tilstaaet i Henhold til
disse Love.

Ved at meddele foranstaaende skal jeg tillade
mig at anmode det ærede Byraad om for Aaret
1926—27 at fastsætte de foran omhandlede skat-
tefri Fradrag samt tage Bestemmelse om Op-
krævning af Afgift til Gaders og Vejes Ved-
ligeholdelse af de for Grund- og Ejendomsskyld
fritagne Ejendomme samt om Skattelempelser
for Nybygninger, om hvilket Spørgsmaal der
intet endeligt blev vedtaget ved Vedtægtsrevi-
sionen.

Af Hensyn til de nye Skatters Beregning
og rettidige Opkrævning skal jeg derhos tillade
mig at anmode om, at disse Bestemmelser maa
blive truffet snarest muligt.

Saasnart dette er sket, skal jeg meddele By-
raadet de talmæssige Oplygninger, der skal danne
Grundlag for Beregningen af de Promiller, med
hvilke Grundskylden og Ejendomsskylden vil
være at opkræve.«

»I Forbindelse med min Skrivelse af 14. ds.
vedrørende Anvendelsen af den ny Lov om kom-

munal Grundskyld og Ejendomsskyld skal jeg herved meddele, at der i Aarhus Købstad findes følgende Ejendomme, som hidtil har været fritagne for at svare kommunal Ejendomsskyld i samme Omfang, som Fritagelse for Statsejendomsskyld er indrømmet, men som har svaret Hus- og Grundskatterne efter de almindelige Regler, nemlig:

Guldsmedgade 25, Adjunkt D. Petersen m. fl.

Hjelmensgade 4 a b, Lærer D. P. Stoye.

Thunøgade 2 a, Skolebestyrer A. Hansen.

Thunøgade 19, A/S. Aarhus Friskole.

Hjarnøgade 9, Arveprinsesse Carolines Børne-
asyl.

Nr. Allé 30, Syvende Dages Adventister.

do. 23 c, Indre Mission.

do. 25, A/S. Aarhus højere Pigeskole.

do. 31, Teknisk Skole.

Grønnegade 61, Skolebestyrer E. Kirkegaard.

Klostergade 54, Frølsens Hær.

do. 35-37, K. F. U. M.

do. 59, Aarhus Hospital.

do. 61, do.

Munkegade 15, Jomfru Sjelles Stiftelse.

Vester Allé, Museet.

Vesterbrogade, »Den gamle By.«

Trøjborgvej, Kvindeseminariet.

I. Huitfeldtsgade 22, Børneasylet »Bethania.«

Skovvangsvej, Methodisternes Højskole.

Mørksgade 20, Frk. N. Koch.

Ryesgade 22-30, Sct. Knuds Stiftelse.

Dybbølgade 18, Aarhus Kommune (Bruuns
Alderdomsbolig).

Godthaabsgade, Amtssygehuset.

Bülowsgade 68, Sct. Joseph Søstrenes Ho-
spital.

Marselisborg Allé 9, Frk. M. Gammelgaard.
Brammersgade 4, Indre Mission.

Hs. Brogesgade 2, Den jydsk Handelshøjskole.

Ingersl. Plads 7, Aarhus tekniske Skole.

Dalgas Avenue, Indre Missions Diakonskole.

Det Beløb, der hidtil er svaret af de nævnte Ejendomme i Hus- og Grundskat, har andraget ca. 6.700 Kr. aarlig, og det vilde efter den af Byraadet ændrede Vedtægt være kommen til at udgøre ca. 17.000 Kr. aarlig, saafremt Lempelse ikke var blevet indrømmet.

Vil man anvende den ny Lov om kommunal Grund- og Ejendomsskyld og beregne Skatterne af det afgiftspligtige Beløb uden Fradrag, kommer man for alle Ejendomme op paa en aarlig Ydelse af 27.000 Kr., medens man ved at indrømme de samme Fradrag ved den fremtidige kommunale Beskatning, som Staten har indrømmet for sit Vedkommende, kun vil faa en aarlig Ydelse paa ca. 2.600 Kr.

Ved at meddele foranstaaende skal jeg tillade mig at anmode det ærede Byraad om samtidig med Fastsættelsen af de skattefri Fradrag at tage Bestemmelse om den fremtidige Beskatning af de foran omhandlede Ejendomme.»

»I Forbindelse med mine Skrivelser af 14. og 22. d. M. vedrørende Beskatning af faste Ejendomme i Henhold til Lov om kommunale Ejendomsskatter af 31. Marts d. A. skal jeg herved meddele følgende Oplysninger, hvorefter Grundskyldspromillen og Ejendomsskyldspromillen for Aaret 1926—27 vil være at fastsætte, tilligemed en Udregning af, hvad disse Promiller

vil komme til at udgøre, saafremt det ærede By-
raad vedtager Budgetudvalgets Indstilling, der
gaar ud paa at fastsætte det skattefri Fradrag
for hver Ejendom til 5.000 Kr. samt derudover
1000 Kr. for hver Lejlighed, som en Ejendom
indeholder udover een Lejlighed.

Grundværdien for de af-	
giftspligtige Grunde udgør	81.446.300 Kr.
Ejendomsskyldværdi	
dien for de afgiftspligtige	
Ejendomme efter at fore-	
staaende Fradrag er fore-	
taget	146.190.600 »

Tilsammen... 227.636.900 Kr.

Det Beløb, der i Henhold til den af Inden-
rigsministeriet under 28. Januar d. A. stadfæs-
tede Vedtægt for Beskatning af faste Ejendomme
i Aarhus Købstad kunde have været udskrevet,
andrager..... 1.035.073 Kr. 48 Øre.

hvilken Sum som	
Følge af tilkom-	
mende Nybygninger	
og Omvurderinger	
vilde have steget	
med et Beløb der	
anslaas til	10.000 Kr. 00 Øre.

Ialt... 1.045.073 Kr. 48 Øre.

Hvis dette Beløb bringes i Forhold til den
samlede afgiftspligtige Grund- og Ejendoms-
skyldværdi 227.636.900 Kr.

dog formindsket med $\frac{1}{4}$ af	
Ejendomsskyldværdien,	
idet denne kun deltager	
med $\frac{3}{4}$	36 547.650 »

altsaa i Forhold til..... 191.089.250 Kr.

bliver Promillen for Grundskyld 5,469
og Promillen for Ejendomsskyld 4,101.

Jeg skal derefter tillade mig at foreslaa, at
Promillerne fastsættes saaledes:

Grundskyld 5,4 og
Ejendomsskyld 4,1.

Skattebeløbene, der vil indkomme i 1926—
27, vil da komme til at udgøre følgende Beløb:
Grundskyld 81.446.300 Kr. à 5,4 = 439 810 Kr.
02 Øre.

Ejendomssk. 146.190.600 Kr. à 4,1 = 599.381 Kr.
46 Øre.

Tilsammen... 1.039.191 Kr. 48 Øre.

I dette Beløb vil dog fragaa de Nedsættelser,
som Byraadet maatte indrømme Skoler, Hospi-
taler og Stiftelser m. v. samt Beboelsesbygninger,
der er opført siden 1916.«

Fra Budgetudvalget forelaa følgende Indstilling :

*Udvalget indstiller, at det skattefri Fradrag
i Henhold til Lovens § 3 fastsættes for 1926-27
til 5000 Kr., samt at dette Beløb forhøjes med
1000 Kr. for hver Lejlighed i en Ejendom ud-
over een.

Med Hensyn til de i Skattekontorets ved-
lagte Skrivelse af 22. d. M. anførte Ejendomme,
der hidtil har været fritagne for at svare kom-
munal Ejendomsskyld, indstiller man, at disse
svarer en Fjerdedel af den Afgift, de normalt
skulde svare efter Lovens Bestemmelser.

Angaaende det i § 23 omhandlede Bidrag,
der kan paalægges offentlige afgiftsfri Ejendomme
til Gadernes Vedligeholdelse, Belysning m. v.,
vil Udvalget senere fremkomme med Indstilling,
idet saadanne Bidrag ikke indgaar under den

her omhandlede Paaligning, men tages til Indtægt i Kommunens almindelige Regnskab.

Med Hensyn til Lempelser og Fritagelser for Nybygninger efter Lovens § 14^b og § 16 foreslaar man, at Afgørelse træffes efter Ansøgning i hvert enkelt Tilfælde.»

B o r g m e s t e r e n gennemgik Indstillingen og gjorde nærmere Rede for de forskellige Punkter i Forslaget. Der havde været Tale om at frigive de Ejendomme, som var opført siden 1916; men de var bygget under højst forskellige Forhold og til meget forskellige Priser, og mange af dem var siden solgt med stor Fortjeneste, saa det vilde være urimeligt at fritage saadanne for Skat. Men det vilde nu blive afgjort efter Ansøgning i hvert enkelt Tilfælde. Ifølge Loven kunde der paalægges de Ejendomme, som var fritaget for Skat, en Afgift til Gadens Ren- og Vedligeholdelse og Belysning, men dette Beløb indgik i Kommunens almindelige Kassebeholdning og drejede sig forøvrigt ikke om meget, saa det kunde senere blive afgjort. Hvis Byraadet kunde tiltræde Indstillingen, skulde den Promille fastsættes, som Skatten skal beregnes efter. Da Bugetudvalgets Forslag forelaa, udregnede man paa Skattekontoret, hvor meget Promille vilde blive for at faa de Beløb ind, der var regnet med paa Budgettet for 1926—27; det blev for Grundskyldens Vedkommende 5,4 ‰ og for Ejendomsskylden 4,1 ‰ og Taleren vilde anbefale at vedtage dette.

H o l s t K n u d s e n vilde knytte et Par Bemærkninger til Borgmesterens Udtalelser, som Taleren iøvrigt kunde slutte sig til. Det maatte beklages, at Rigsdagen har vedtaget Loven saa hurtigt; den burde have været forberedt i længere Tid. Nu gik det saaledes, at den Vedtægt, som

Byraadet vedtog i Efteraaret, aldrig kom til at træde i Kraft. Der stod i den ny Lov, at Udskrivningen af Ejendomsskatterne skal ske saaledes, at det Beløb, man vilde have faaet ind efter den kommunale Skattevedtægt, for saa vidt den har erholdt Stadfæstelse efter 15. Februar 1926, er det Beløb, der skal udskrives efter den ny Lov. Men Kommunens Vedtægt var approberet 17 Dage før, og derfor skulde den ny Lov lægges til Grund for Skatteberegningen. Der skulde udskrives det samme Beløb som efter den ny Vedtægt, men det blev en noget anden Fordeling og efter Talerens Mening mere retfærdig. Man kunde vel nok gaa ud fra, at der var Enighed om, at man nu havde fastlagt i hvert Fald for de nærmeste Aar den Brøkdæl, hvormed disse Skatter skal opkræves. Ifølge Loven kunde man gaa til $\frac{1}{6}$, men man enedes i Efteraaret om et Kompromis, saa det blev noget mindre, og denne Vedtagelse burde som sagt staa ved Magt i hvert Tilfælde i de første Perioder. Egentlig var Taleren glad for en saadan indirekte Beskatning; der var kun den Indvending at gøre, at den virkede for kraftigt straks; Stigningen burde være sket gradvis. Udvalget var enig om, at man vil forsøge at skaffe nye Ejendomme en Skattelempelse, for saa vidt der er Rimelighed derfor, men det maatte altsaa undersøges i hvert enkelt Tilfælde. Endelig vilde Taleren pege paa, at Skatten for saa vidt skal udredes af Grundejerne, men det var naturligt, at de, som benytter Lejlighederne, kommer til at bære en forholdsmæssig Del deraf, og enhver Grundejer maatte derfor være berettiget til at paaligne sine Lejere en Forhøjelse, der svarer til Forhøjelsen af Skatten. Iøvrigt vilde Taleren anbefale Udvalgets Indstilling.

B o r g m e s t e r e n antog ikke, at den sidste Anvisning var nødvendig, for Grundejerne forstod vist at behandle denne Sag paa en saadan Maade, at de ikke fik noget Tab derved. idet de fleste Lejligheder var forhøjet med over 100 %. Taleren vilde blot minde om, at den tidligere Lov, hvorefter man i Efteraaret lavede Vedtægten, var vedtaget i 1882 af en god konservativ Regering og et konservativt Flertal i Rigsdagen. Hvorledes Byraadet vilde tage paa Sagen, naar det næste Aar skal befatte sig med Spørgemaalet, vilde Taleren vente med at drøfte til den Tid.

H o l s t K n u d s e n fandt det ligegyldigt, hvem der havde lavet Loven; det var Lovens Kvalitet, det kom an paa, og det var et godt Princip at faa en Form for indirekte Beskatning til Formindskelse af de direkte Skatter.

J. P e r r e g a a r d beklagede, at man havde faaet den ny Lov, for Byraadet kunde bedre have ordnet Forholdet. Den Vedtægt, man enedes om i Efteraaret, var mere retfærdig, idet det var ordnet saaledes, at de nye Ejendomme blev fri for Skatten, og de gamle kom til at bære Byrden. Hvis et Byraad ikke vilde benytte Lovens Ventil, kom de nye Ejendomme nu til at bære Hovedbyrden, medens enkelte gamle endogsaa fik Skattelempelser. Derfor var Taleren glad ved Udvalgets Forslag om, at Skattelempelser skal afgøres efter Ansøgning i hvert enkelt Tilfælde; det blev mest retfærdigt, for alle de Ejendomme, der var bygget siden 1916, var ikke nær lige dyre. Ejendommene fra 1920, det dyreste Aar, fik kun et Tilskud paa 30 %, saa de kunde daarligere bære Skatten end dem, der byggedes i 1922 med 40 % Tilskud. Ligeledes var de Ejendomme, som blev bygget i 1924, meget dyrere end dem, der var bygget det

sidste Aar, idet de ikke havde faaet anden Støtte end et Tilskud fra Kommunen. Taleren havde meget gerne set, at der samtidig med Loven var vedtaget, at alt, hvad der hed Vurderingsmænd til Ejendomsskyld, skulde forsvinde, saa der kunde komme Folk til med mere moderne Principer. Nu saa man det Særsyn, at f. Eks. Jorden ved Langelandsgade vurderedes til 2 Kr. og paa Trøjborg til 8 Kr., hvor det kunde købes for 6 Kr., medens Jorden ved Langelandsgade kostede 20—25 Kr. Forhaabentlig vilde Vurderingsmændene tænke sig lidt bedre om, naar der atter skal en Vurdering til, for det nuværende System var i høj Grad uretfærdigt.

Indstillingen vedtoges saaledes, at Skatten paa Grundskyld fastsattes til 5,4 ‰ og paa Ejendomsskyld til 4,1 ‰.

5. (J. Nr. 81—1926). **Andragende fra Automobil-ejer P. Fog, Hinnerup, om Tilladelse til Omnibuskørsel paa Viborg Landevej.**

Brolægningsudvalget kan ikke anbefale Andragendet, da Byraadet i sidste Møde har vedtaget et Andragende fra H. Friis, Kongsvang, om at maatte befare samme Rute.

M. C. F a l k forelagde Indstillingen.

Indstillingen vedtoges.

6. (J. Nr. 2¹⁵—1926). **Andragende om Dispensation fra Bygninglovens §§ 21 og 6 for Sjællandsgade Nr. 55.**

Anbefaledes.

7. (J. Nr. 2¹⁶—1926) **Andragende om Tilladelse til at lægge Tagpap paa Brændeskur i Sjællandsgade Nr. 55.**

Bevilgedes.